



Gràcies perquè ens necessites

En el teu silenci acollidor
ens ofereixes ser la teva paraula
traduïda en milers de llengües,
adaptada a tota situació.

Vols expressar-te, Senyor,
en els nostres llavis,
en el murmuri al malalt terminal,
en el **crit** que sacseja la injustícia,
en la pregunta afectuosa a la dona del barri que té el fill
malalt,
en la síl·laba que alfabetitza a un nen.

En el teu respecte a la nostra història,
ens ofereixes ser les teves mans
per produir l'arròs,
rentar la roba familiar,
salvar la vida amb una operació,
arribar a la carícia dels dits
que alleuja la febre sobre el front
o encén l'amor a la galta.

En la teva aparent paràlisi,
ens envies a recórrer camins.

Som els teus peus
i t'acostem a les vides més marginades,
trepitjades suaus per no despertar els nens
que dormen en la seva innocència,
trepitjades fortes per baixar a la mina
o portar amb pressa una carta perfumada.

Ens demanes ser les teves oïdes,
perquè la teva escolta tingui rostre,
atenció i sentiment.



Perquè no es dilueixin en l'aire
les queixes contra la teva absència,
les confessions del passat que remordeix,
el dubte que paralitza la vida
i l'amor que comparteix la seva alegria. Gràcies, Senyor,
perquè ens necessites.

Com anunciaries la teva proposta
sense algú que t'escolti en el silenci?
Com miraries amb tendresa
sense un cor que senti la teva mirada?
Com cridaries en defensa de la Vida,
sense algú que entengui la teva indignació
davant de tanta mort
i estigui disposada a prestar-te la seva veu?

Gràcies, Senyor, perquè ens necessites.

Pregària a Santa Josefina Bakhita

Santa Josefina Bakhita, de nena vas ser venuda com a esclava
i vas haver d'enfrontar-te a dificultats i patiments fora mida.
Un cop alliberada de la teva esclavitud física,
vas trobar la veritable redempció en la trobada amb Crist i la seva església.

Santa Josefina Bakhita ajuda tots aquells
que estan atrapats en la seva esclavitud.
En el seu nom, intercedeix davant del Déu de la Misericòrdia,
perquè les cadenes del seu captiveri es puguin trencar.

Que Déu pugui alliberar tots els que han estat amenaçats,
ferits o maltractats pel tracte i el tràfic d'éssers humans.
Porta consol a tots els que sobreviuen a aquesta esclavitud i fes que vegin Jesús com a
model de fe i esperança,
perquè puguin sanar les seves pròpies ferides.

Et supliquem que intercedeixis per tots nosaltres:
perquè no caiguem en la indiferència,
perquè obrim els ulls i puguem mirar
les misèries i les ferides de tants germans
privats de la seva dignitat i de la seva llibertat
i escoltar el seu **crit** d'ajuda.

Amén



Gospel i pregàries contra l'esclavitud



“L’esclavitud no és un fet de l’antiguitat, sino que en el segle XXI moltes persones són enganyades, maltractades i privades de la seva dignitat i llibertat”, amb aquestes paraules el Papa Francesc va recordar la festa de santa Josefina Bakhita, el passat 8 de febrer, una jornada mundial de reflexió i pregària contra la trata de persones. Afecta de forma desproporcionada a dones i nenes, més del 70% de les víctimes. Tot sovint, també recordava el Pontífex, aquestes dones maltractades, no només pels traficants sinó pels homes hipòcrites i egoistes que contracten els seus “serveis”; perden la capacitat de confiar en els altres. L’Església, per tant, té una gran feina pastoral que consisteix en escoltar aquestes dones i ajudar-les a sortir del pou en què es troben i recuperar la seva dignitat.

Per pregar sobre la esclavitud, el 7 de febrer es va celebrar a l’església de sant Pau del Camp de Barcelona, una vetlla de pregària contra la trata de persones. Es va recordar la figura de santa Josefina Bakhita, nascuda al 1869 al Sudan, que va ser segrestada als nou anys i venuda com a esclava. Bakhita, que en el seu dialecte vol dir “afortunada”, anys més tard es va fer monja i va descobrir com la fe en Déu li havia donat forces per suportar l’esclavitud. Va ser canonitzada durant la celebració del Gran Jubileu del 2000.

te vol dir “afortunada”, anys més tard es va fer monja i va descobrir com la fe en Déu li havia donat forces per suportar l’esclavitud. Va ser canonitzada durant la celebració del Gran Jubileu del 2000.

Per ajudar a la interiorització de la pregària, es va projectar la imatge d’una dona, primer recargolada i poc a poc aixecant-se i acabant amb les mans alçades, amb actitud de lloança, com a exemple de les diverses etapes de l’esclavitud, fins que aconseguen alliberar-se de tant dolor. La veu en off de diverses dones van narrar el camí de prostitució i de violència que havien viscut, però també d’esperança i agraïment per les mans amigues que Déu havia posat en el seu camí per ajudar-les.

Espelmes de color blau, verd i groc es van posar al terra com a símbol de tantes dones maltractades. Per acabar boniques veus de gospel cantant al.leluia, amb un gran somriure i l’espurna de l’esperança en els seus ulls.

Glòria Carrizosa Servitje





SECRETARIAT DIOCESÀ PELS MARGINATS

Qui som

La comunitat cristiana, des de la seva fundació, sempre s'ha ocupat dels marginats. Els marginats són aquells que per raons econòmiques, de raça, cultura, salut, limitació física o psíquica, comportament o ideologia, no tenen accés fàcil a un lloc dins la societat ni als seus béns.

És en continuïtat amb aquesta història que l'Assemblea Diocesana de l'Església de Barcelona, l'any 1981, pren consciència del problema de la marginació i crea el Secretariat Diocesà de Pastoral de Marginació, que entre d'altres funcions té la de "coordinar i posar al dia la tasca que porten a terme en matèria de marginació els religiosos, laics i preveres". El primer responsable va ser Mn. Oriol Xirinacs que va ser-hi fins el 1997. Durant aquesta etapa es van crear el Centre Joan Salvador Gavina i l'entitat Anem per feina.

L'any 1997 es realitzà una remodelació de l'organigrama de la diòcesi on va crear tres delegacions generals d'entre les que hi havia la de pastoral social que encomanà a Mn. Salvador Bacardit. Aquesta delegació va agrupar el secretariat diocesà per als marginats. Des de 2004 fins el setembre de 2018 el Delegat de Pastoral Social fou Mn. Josep M Jubany i en aquest període el Secretariat de marginats formava part d'aquesta Delegació.

Des del setembre de 2018 el Director del Secretariat és l'Àngel Zambrana i el Secretariat està inclòs en la Delegació de Pastoral Social i Caritativa.

Secretariat Diocesà pels Marginats

Sant Pau, 101

(Parròquia de Sant Pau del Camp)

08001 Barcelona

Telèfon 933176397

e-mail: sdmarginacio@arqbcn.cat

Objectius

L'objectiu últim del Secretariat Diocesà pels marginats és l'evangelització entesa com un alliberament total de la persona.

El Secretariat té present que si hi ha marginats, és, perquè hi ha una societat que margina. Per això l'acció de l'Església ha de preparar la persona del marginat per incorporar-se a una comunitat humana i fer front a les causes de la marginació, amb un esperit servicial, solidari i crític; sempre en proximitat, sintonia i comunió amb les persones i situacions de marginació. Alhora que ha de predisposar i educar la ciutadania a acollir els marginats, acompanyar-los i integrar-los en la vida social. Conscients de la gravetat que avui té el problema de la marginació, el Secretariat procurarà suscitar vocacions, tant entre els laics com entre els religiosos per atendre aquest camp.

Podeu col.laborar amb nosaltres:

1. Donant-nos la vostra opinió sobre Eines.
2. Fent-nos arribar les adreces electròniques de persones o entitats interessades en rebre els nostres materials.
3. Compartint amb nosaltres els vostres materials pastorals sobre la marginació i el Quart Món.

Moltes gràcies a tots i a totes!

